

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul III • Nr. 10 (30) • Octombrie 2018

Tabloul lunii octombrie

El Greco - *Maria Magdalena în penitență* (1576-1578)

Magdalena în penitență a fost pictată la începutul
Manilor petrecuți de artist în Toledo. Poate fi
observată influența picturilor cu aceeași temă de Tițian.

Frumusețea ideală este datorată modelului lui
Tițian, însă tensiunea interioară a întregii compoziții și
relația dintre om și natură indică deja începutul manieris-
mului.

Aranjamentul degetelor mâinii drepte este o trăsătură
caracteristică a picturilor lui El Greco.

pag. 2

RECAȘ

pag. 3

SÂNMIIHAU R.

pag. 4

USUSĂU

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

CENEI

pag. 7

FÂRLIUG

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

VINGA

pag. 10

SECUSIGIU

pag. 11

VOITEG

pag. 12

De vorbă cu...
Vasile TODI

„Tineretea locuitorilor reprezintă averea cea mai mare a unei comunități!”

Pavel TEODOR - Primar al orașului Receaș

Se întreba cineva odată dacă un reporter literar (există și din ăștia!) este îndrăgostit generos de drumuri, precum Egon Erwin Kisch și dacă el nu caută decât oameni și evenimente? Posibil, profesând jurnalismul ca îndeletnicire secundară, mărturisesc că oamenii și faptele lor sunt principala mea preocupare. Și nu orice fapte, ci acelea prin care se așază oamenii în monografii. Un astfel de om mi s-a arătat a fi edilul orașului Receaș, oraș cu parfum de struguri copti.

Domnule primar, vă întâlnesc pentru prima dată în activitatea mea jurnalistică, cunoscându-vă ca un om extrem de preocupat de tinerete, de tinerii orașului dumneavoastră.

Da, este adevărat, tineretea locuitorilor reprezintă averea cea mai mare a unei țări și desigur, a unei comunități.

Ce pot afla cititorii noștri, din Receaș și din alte locuri, ținând seama de aria largă în care este prezent „Micul jurnal al primăriilor”, despre relația edilului Pavel Teodor cu tinerii orașului Receaș?

Dacă mă refer strict la tineri voi reitera preocuparea mea pentru ei, prin atenția pe care o acord solicitărilor lor pentru locuințe, solicitări în număr din ce în ce mai mare. Ei bine, în acest sens, am obținut și chiar am semnat un contract de finanțare pentru construirea a două blocuri de locuințe.

Câte apartamente vor avea aceste noi blocuri?

Vor avea câte 30 de apartamente.

Când preconizați, domnule primar, că se va finaliza această lucrare?

Finalizarea este prevăzută în vara anului viitor.

Prin cine se vor construi aceste locuințe, în beneficiul tinerilor?

Prin ANL București, ceea ce reprezintă un imens avantaj pentru noi.

De ce?

Pentru că administrația noastră, se va ocupa strict de utilități, înțelegând prin aceasta gaz, apă, canalizare, curent electric, utilități care în marea lor parte sunt deja asigurate.

Îmi puteți numi și locațiile?

Desigur, ele se vor ridica pe Strada Pieții numărul 60, fosta „AEI Viticola”.

Ca orientare cardinală a construcției?

Un corp de clădire va fi orientat spre nord, iar cel de-al doilea va fi orientat spre vest.

Vor fi asigurate și locuri de parcare?

Evident, vor avea în față o parcare mare și mult spațiu verde.

Pentru a rămâne pe toată durata dialogului nostru în aceeași temă, m-aș mai interesa și despre viitor; nici cel prea apropiat, dar nici cel prea îndepărtat.

În viitor mai avem în vedere construirea unui alt bloc de locuințe, tot pe Strada Pieții, undeva în apropierea dispensarului medical-veterinar...

Tot prin ANL?

Da, tot prin programul ANL, căruia actuala guvernare îi acordă o atenție tot mai mare, atenție de care vom încerca să beneficiem și noi în măsura în care necesitățile ne impun.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Potrivit 50 alin. (1) din „Codul muncii”, pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

Date fiind aceste circumstanțe, se prevede că indemnizația de concediu de odihnă reprezintă media zilnică a drepturilor salariale din ultimele 3 luni anterioare celei în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu.

În ceea ce privește al 13-lea salariu menționăm că adaosurile NU reprezintă, potrivit „Codului muncii”, elemente obligatorii ale indemnizației de concediu de odihnă.

Însă, în jurisprudența Curții Europene de Justiție, dacă adaosurile au caracter permanent acestea vor trebui luate în considerare la calculul indemnizației de concediu de odihnă.

Vești bune!

Salariul minim crește din nou, atingând în 2019 valoarea de 2.050 de lei brut, conform unor declarații ale lui Bogdan Hossu, președintele Cartel Alfa.

Acesta a declarat că decizia va fi anunțată în curând, printr-o hotărâre de Guvern, iar în acest fel românii vor avea 150 de lei în plus la salariu. Se dorește o creștere constantă a salariului minim pe economie în fiecare an, până în 2022.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Parcul industrial reprezintă un proiect cu ajutorul căruia vom suplimenta veniturile la bugetul local.”

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român

A început toamna să-și intre în drepturi cu adevărat. Pe drumul spre comuna Sânmihaiu Român, acolo unde urmează să mă întâlnesc cu domnul primar Viorel Mărcuți, când ploaia se mai domolește îmi revin în amintire versurile poetului: „Când ploaia stă și vântul nu mai bate / iar arborii sunt buni pentru mangal - / ca din gramatici vechi de limbi uitate / cad frunzele regal.” În sediul primăriei, ca într-o așezare de oameni gospodari, este cald și bine.

Domnule primar, tot mi-am dorit să abordez, în discuția cu dumneavoastră, un proiect de importanță majoră și, venind spre dumneavoastră, cred că l-am găsit.

Te referi la „Parcul industrial”?

Exact.

Da, este cu adevărat un proiect de importanță majoră pentru comunitatea noastră, pentru dezvoltarea întregului nostru perimetru administrativ. Un proiect cu ajutorul căruia vom suplimenta veniturile la bugetul local prin atragerea de investitori.

Ce s-a făcut, mai concret, până acum?

În primul rând, cu sprijinul specialiștilor de care dispune administrația noastră, s-au finalizat problemele topografice pe terenul unde intenționăm să definitivăm acest proiect, urmând ca, printr-o hotărâre dată de Consiliul Local al comunei noastre, să autorizăm realizarea unui drum de servitute precum și a racordurilor la utilități.

În zona de care vorbiți există, după câte știu, o societate comercială.

Da, ești bine documentată. Acea societate, pe baza unui contract cu primăria, a și ridicat o clădire. Rămân în continuare 3 hectare, teren pe care

îl vom parcela în vederea închirierii sau a concesiunii.

Are comuna Sânmihaiu Român, trebuie să-l recunoaștem - și să-l facem cunoscut - un foarte căutat loc de promenadă?

Este adevărat, sunt din ce în ce mai mulți oameni, de toate vârstele, care se bucură de pista de cicloturism, care face legătura între Timișoara și Serbia. Mai mult, pe acest traseu, în apropiere, există un frumos spațiu de relaxare bine cunoscut, numit „La livadă”. Este o inițiativă privată.

Dacă tot am amintit de spațiu de relaxare, nu putem să nu menționăm și strandul comunei.

Acolo apele termale izvorăsc de la peste 2.000 de metri adâncime și mă bucur să constat că, de când a fost dat în folosință, numărul celor care se bucură de proprietățile sale curative se află într-o continuă creștere.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru amabilitatea de a sta de vorbă și de a face cunoscute cititorilor, chiar și din alte localități, date noi și atractive despre comuna dumneavoastră.

Și eu îți mulțumesc, domnișoară, pentru că promovezi frumos comuna noastră.

Este bine să știți...

De unde provine expresia „Banii n-au miros”

Împăratul roman Vespasian găsind viziunea goală după domnia lui Nero, nu s-a dat în lături de la niciun mijloc pentru a strânge bani. Iar unul dintre acestea, rămas în istorie, a fost taxa pe toaletele publice. Vespasian a dispus construirea la Roma a sute de latrine publice, cunoscute și sub numele de vespasiene, și le-a pus taxe de folosire. Motiv pentru care a fost criticat puternic de unii senatori, dar chiar și de propriul fiu, pe motiv că scoate bani din ceva murdar... Într-o zi, fiul său, Titus, viitorul împărat, i-a spus că poporul râde și bârfește fiindcă se scot bani din... rahat. Vespasian, cu spiritul lui practic, i-a pus atunci o monedă sub nas și i-a zis: „Uite, nu miroase!”. Vorba a rămas celebră și se folosește și azi, pentru a-i ironiza pe cei care folosesc orice mijloace pentru a câștiga bani.

Vești bune

Alocații de 150 de lei din 2019

Copiii cu vârste cuprinse între 2 și 18 ani, ar putea primi, începând de la 1 ianuarie 2019, alocație de stat, în valoare de 150 de lei, o creștere de 80%. Acest proiect mai prevede majorarea cu 50% a alocației pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani (de la 200 la 300 lei).

Dreptul familiei

Concediul paternal ar putea crește de la 5 la 7 zile

Concediul paternal ar putea crește de la cinci zile, cât este în prezent, la șapte zile (în cazul nașterii unui copil) și la 10 zile (în cazul nașterii a cel puțin doi copii). De asemenea, concediul ar urma să fie acordat și în cazul adopției. Totodată, tații sunt stimulați să urmeze cursul de pericultură prin majorarea concediului până la 15 zile. Parlamentul susține că modificările la această lege sunt necesare, întrucât „tatăl trebuie să fie un sprijin real pentru familia sa, mai ales în primele luni de la nașterea copilului”.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Mă bucură faptul că oamenii se întorc la locurile natale!”

Florin ŢOLE - Primar al comunei Ususău

Atunci când am pornit spre Ususău, ştiam că atestarea documentară a localităţilor comunei datează din epoca medievală şi că Ususăul este atestat documentar din 1418, având de-a lungul timpului mai multe denumiri: *Hozyaczo, Assiase, Hosszuaszo, Marosaszo*. Ei, vremuri de odinioară, vremuri imperiale! Şi mai ştiam că domnul Florin Ţole, edilul comunei, aflat la al treilea mandat, a câştigat trecutele alegeri cu un scor imbatabil, obţinând 88,7% dintre voturile locuitorilor comunei. Un scor record. Văzând cum arată comuna azi vă asigur că oamenii Ususăului chiar au ştiut să aleagă!

Domnule primar, întâlnind administraţia dumeavoastră, alături de multe altele, în paginile acestui „Mic jurnal al primăriilor”, vă întreb la prima noastră întâlnire şi la două luni distanţă de finalul acestui an, cum apreciaţi, din perspectiva edilului, desigur, anul în care, iată, stăm de vorbă?

Din punctul meu de vedere, a fost un an bun, cu atât mai mult cu cât în ultima perioadă am reuşit să accesăm fonduri guvernamentale, necesare pentru unele proiecte pe care le dorim realizate.

Despre ce fel de proiecte este vorba, mai exact?

E vorba despre proiectul privind o nouă şcoală în satul reşedinţă de comună, cu costuri de câteva miliarde de lei vechi, ca să spun astfel şi încă un proiect, mult dorit de cetăţenii comunei noastre, acela care prevede asfaltarea tuturor străzilor din comuna noastră.

Proiecte mari, domnule primar.

Foarte mari, iar noi ne dorim să le ducem la îndeplinire. Şi când spun asta gândul mă duce la greul pe care îl întâmpinăm, nu numai noi, ci toată lumea, acela al găsirii firmelor serioase, firme cu personal capabil să transpună în practică, fără probleme, astfel de oferte contractuale. Ori, acest fapt duce la întârzierea lucrărilor, lucrări pe care le contractezi dar, din păcate, nu putem interveni în procesul de desfăşurare al acestor lucrări, decât prin anumite căi legale, de care suntem siliţi să ţinem seama, ceea ce duce, cum spuneam la o regretabilă întârziere a lucrărilor. Hai s-o spunem pe-a dreaptă: firmele fac ce vor, vin când vor, pleacă când doresc şi nu putem să le obligăm, sub nici o formă, să le determinăm să ducă la bun sfârşit lucrările.

Mi s-a spus, înainte de a veni la dumneavoastră, că infrastructura educaţională din Ususău este prioritară pentru dumneavoastră.

Adevărat, dovadă că mă preocupă tot timpul

situaţia şcolilor din comună, nu numai la începerea anului şcolar. În acest sens, de când sunt primar, nu am avut nici un fel de probleme în desfăşurarea activităţilor şcolare.

S-a şi extins acest spaţiu şcolar.

Da, la Ususău s-a construit un corp nou de şcoală şi chiar te invit să vizitezi şcolile noastre, care arată foarte bine, atât în exterior cât şi în interior.

Dacă tot am ajuns la capitolul tinereţii, tinereţe găzduită de şcoli frumoase la Ususău, vă confrunţaţi şi dumneavoastră cu exodul tinerilor?

Da! Şi aici avem o mare problemă, satele sunt pe zi ce trece tot mai depopulate.

La dumneavoastră, care e pricina acestei depopulări?

Ca peste tot: lipsa unor venituri băneşti necesare desfăşurării efortului de întreţinere a familiei, apoi dorinţele copiilor au crescut şi cresc de la an la an.

Şi unde pleacă oamenii, domnule primar?

Cei mai mulţi în spaţiul Uniunii Europene. Este adevărat, unii se mai întorc, îşi mai construiesc case, şi este îmbucurător faptul că se întorc la locurile natale.

Scade şi numărul locuitorilor?

Din păcate da, avem mai multe decese decât naşteri.

La capitolul „ajutor social”, cum staţi?

Stăm bine, iar dacă ne raportăm la ce au alte administraţii din ţară, pot spune că avem un număr extrem de redus.

Care este oraşul cel mai căutat de către tinerii comunei pentru a-şi urma cursurile superioare?

Timişoara. Chiar şi feciorul meu a ales Timişoara. Sigur, ca orice părinte mi-l doresc mai aproape, dar convingerea că lucrează într-un mediu bun cu oameni de calitate, mă bucură. Şi apoi, Timişoara este chiar aproape de noi.

Rubrica şcolii

Bani pentru liceeni

În cadrul proiectelor „Bani de liceu” şi „Bursa profesională”, elevii din familii cu venituri mici vor primi câte 250 de lei pe lună, dacă vor frecventa cursurile, iar cei din şcolile profesionale vor beneficia de o indemnizaţie lunară de 200 de lei. Începând cu acest an şcolar, fiecare beneficiar al programului „Bani de liceu” va primi, lunar, pe întreaga durată a cursurilor, în situaţia respectării tuturor condiţiilor legale prevăzute, suma de 250 lei, faţă de 180 lei lunar, sumă primită anterior majorării.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

La închiderea ediției

„Am dorit ca liceul din Săvârșin să poarte numele de Regele Mihai I!”

Tehnologic „Regele Mihai I”.

„Am dorit ca liceul din Săvârșin să poarte

Ioan VODICEAN - Primar al comunei Săvârșin

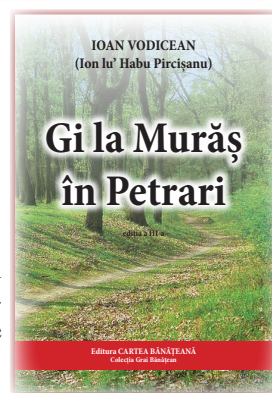
Luni, 22 octombrie 2018, în prezența Princesesei Margareta și a soțului său, Principele Radu Duda, principala instituție de învățământ a comunei va primi numele de Liceul

numele de Regele Mihai I, această inițiativă fiind a noastră, în memoria regelui. Am transmis această dorință Casei Regale și nu de mult am primit răspunsul afirmativ. S-au realizat și procedurile de aprobare în Consiliul Local. Pentru întreaga comunitate este o onoare să aibă o școală care să poarte numele Regelui”, a declarat, înaintea ceremoniei, edilul comunei.

În ediția viitoare a jurnalului nostru, vom consacra un spațiu aparte acestui eveniment.

Eveniment editorial

La mijlocul acestei luni, am primit la redacție volumul de poezie în grai Bănățean, „Gi la Murăș în Petrari”, semnat de poetul Ioan Vodicean, volum ajuns la ediția a III-a, prefătat de regretatul profesor Ștefan Pătruț. Din acest volum, publicăm pentru toți cititorii jurnalului nostru, alături de onoranta prezentare semnată de poetul și epigramistul Ionel Iacob-Bencei și un poem, închinat de autor Vetrei Regale pe care o „păstorește” ca edil.

Primarul de Săvârșin sau „Primarul Regelui”, cum l-am botezat cândva, domnul Ioan Vodicean sau „Ion a lu' Habu Pircișanu”, ajuns la vârsta întrebărilor capitale, în sfârșit, consideră că a făcut prea puțin pentru literatura dialectală (raportat la talentul nativ, am zice noi) și s-a hotărât să-și reediteze savuroasele sale poezii publicate în 2003, exact în anul când ne-a părăsit colegul Ștefan Pătruț, prefătorul cărții. Aflat la a treia ediție, volumul de față, cum este firesc, conține și câteva piese noi, dar nu destule, cum ne-am fi așteptat; și asta nu că l-ar fi părăsit talentul sau pofta de scris, ci datorită problemelor cotidiene ale obștei pe care o conduce de atâția ani.

Spațiul nu ne permite o analiză profundă, ba chiar cred că cea făcută de fostul meu „frate de suflet” este convingătoare. Autorul, prin scrierile sale, pune o pată de culoare în literatura dialectală din Banat, cu toate că - geografic vorbind - este de dincolo de

Mureș. Folosește graiul local variat, suculent plăcut auzului cu care brodează poveștile sale reale sau imaginare.

Ca să folosesc un termen din carte, aș zice: „Șcie să băjiucurească frumos”, chiar dacă mai sare câteodată părleazul (figurativ...!).

La recitalurile cu public, pe unde ne-am întâlnit, ca și la emisiunea „Gura satului” de la Radio Timișoara sau - temporar - într-o emisiune pe care a condus-o la un post local de televiziune, prezența sa e tonifiantă.

Sper că după ce gată cu „primăritul” se va așeza pe scris, întrucât „fugit irreparabile tempus”. Personal, aștept de la autor să abordeze epigrama. Are toate atuurile.

Închei cu: *Nu pot să-i dedic o odă! Și-s convins că mă-nțelege! / Domnul Vodicean nu-i Vodă, / Da-i „Primarul unui Rege”!*

Ionel IACOB-BENCEI

SOVÂRȘĂNU

Ioan VODICEAN

Gi ce duși în lumea mare,
Hăt în ale patru zări,
Sovârșănu samăn n-are
Pasta mări și pasta țări.

Ori că meri în sus, pa vale,
Ori ce bui, până-n Vinești,
Oamini faini îți ies în cale,
Să ce țână gi povești.

Doamne-n veși cu iei să fi!
Că, pa suflet va pot spunie,
Șciu să facă și prosti,
Da, mai mulce lucruri bunie.

N-ai să mânși așa păpică,
Niși la sat, niși la oraș,
Cum ne fașie nea Milică,
Mai gi mult, cam pacimaș.

Când îți fașie iel tocană,
Și ce-ai unje pân-la cot,
Nu mai șci niși cum ce ceamă,
Că tri luni ce linji pa bot.

Niși rachia nu-i mai bună
În alt sat, la alt cazan,
Ca vinarsu ăl gi prună,
Gi la Ion lu Branișcan.

Șine bea cât bea o vacă
Și să dușe pa pustiu,
Tăt el poace să îi facă,
Gin palancă, pardesiu.

Nană Aurica șcie
Să ne coacă turce bune.
Numa forma lor ce-mbie,
Că gi gust, nu va pot spune.

Num-o dată gi-ai să guști,
Bale-ț curg o saptamână.
Samă ia să nu ce muști
Gi halos, cumva, gi mână.

Iacă io gatai cu slova,
Voi, gi copitat pân lume,
Hai cu tăt la a lu Dova
Să durmim la pensiune.

Calatoriule, gi-acuma,
La orișinie ai fi gost,
Fi falos! ciar dacă numa
Ai trecut pân satu nost.

Zilele Ceneiului

„Zilele Ceneiului” au arătat, încă o dată, că bucuria oamenilor din Cenei nu poate fi furată de răutatea unor consilieri. Cu mult efort, dincolo de opoziția viceprimarului și a acelei părți de consilieri

care îl necăjesc mereu, domnul primar Gabriel Ilaș a oferit consătenilor săi momente de bucurie și relaxare. Privind imaginile, înțelegem mai bine de ce oamenii Ceneiului l-au ales ca primar pe domnul Ilaș.

ANUNȚ:

Avem plăcerea de a vă face cunoscută oferta firmei **SC SMART DECISION A.S.R.L.**, firmă cu capital integral românesc, cu birouri în Timișoara și Arad, furnizor de servicii de consultanță pentru soluționarea aspectelor legate de planificarea, organizarea și desfășurarea achizițiilor publice la nivelul instituției dumneavoastră, întocmirea documentațiilor de atribuire pentru SICAP, precum și consultanță în Accesarea Fondurilor Europene. Smart Decision vine cu soluții concrete de dezvoltare și finanțare a afacerii oferind asistență în: ♦ alegerea unui program de finanțare, atât din fonduri europene cât și din fonduri naționale; ♦ elaborarea documentației în vederea obținerii de finanțări UE sau naționale; ♦ implementarea proiectelor europene; ♦ elaborarea documentațiilor pentru procedurile de achiziții publice; ♦ stabilirea criteriilor de calificare pentru ofertanți; ♦ încărcarea documentelor în sistemul SEAP.

Pentru mai multe informații datele de contact sunt: Telefon: 0723 404 539, Email: s.decision@yahoo.com
Sperăm ca informația să fie de interes pentru dumneavoastră și să constituie o bază pentru viitoare colaborări.

Sărbători care nu se uită ușor

Dacă numărul trecut al jurnalului nostru am lăsat loc imaginilor să vorbească mai mult despre marea sărbătoare a toamnei de la Dezești, în acest număr vom consemna câteva din impresiile personalităților prezente la manifestare.

Managerul Radio Reșița, doamna **Laura Sgaverdea**, vorbind asistentei despre caracterul acestei campanii umanitare, a spus: „Oamenii de bine din Fârliug, în special membrii „Asociației vânătorilor”, în frunte cu Ion Mustață, ne-au sprijinit

de fiecare dată. Am convingerea că o vor face și de această dată, pentru că fiecare dintre noi ar putea ajunge, la un moment dat, la reanimare, și cu toții ne dorim să beneficiem de servicii medicale de calitate.”

Cu mențiunea că fiecare sat al comunei se află

Renumita pită de Pecica ajungea zilnic, până în 1989, pe masa fostului dictator Nicolae Ceaușescu, care a fost impresionat de gustul ei și o considera cea mai bună pâine din România. Produsul era transportat zilnic în Capitală cu un avion ce decola dimineața de pe aeroportul din Arad.

reprezentat cu produse specifice, domnul primar **Ioan Borduz** a subliniat că sărbătoarea este cu adevărat una specială: „Și-au anunțat prezența și sunt aici producători de utilaje agricole precum și din cele necesare fiecărei gospodării din mediul rural. Sectorul culinar va oferi atât preparate la ceaun, cât și alte bunătăți gastronomice, iar gustul pâinii de altădată va fi reamintit de prezența Pâinii de Pecica.

Producătorii de răchie vor oferi spre degustare diverse soiuri ale acestei licori, iar vinul de Recaș ne va aduce aminte de sosirea toamnei și a culorilor pastelate. Atmosfera va fi întreținută de renumiți soliști și instrumentiști populari ai Banatului, numeroase ansambluri foclorice ale primăriilor din Banat, cu mențiunea participării extraordinare a Ansamblului Semenicul.”

Tot atunci la Dezești, au fost oferite diplome autorităților care au sprijinit comunitatea locală. De asemenea, au fost oferite diplome și premii în bani pentru 9 cupluri din comună, care au sărbătorit 50 de ani de căsnicie.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Mulțumesc consătenilor și angajaților primăriei pentru buna desfășurare a întâlnirii cu Fiii satului!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

Cu domnul primar Ilie Suciul dialogul se înfiripă fără nici o osteneală. Un om amabil, prietenos cu oaspeții ca și cu consătenii săi. Doar că timpul, pentru domnia sa, este mai prețios decât aurul, motiv pentru care am stabilit ca dialogul nostru să fie împărțit în două părți, domnul primar fiind convins că luna viitoare va avea mai mult timp. Deci...

Ne revedem, domnule primar Ilie Suciule, în pragul toamnei absolute, vorba poetului, la scurt timp de la încheierea unei noi ediții a unei noi întâlniri cu fiii satului și desigur a rugii. Firesc să vă întreb, cum apreciați evoluția acestor evenimente derulate aproape simultan?

Cu multe cuvinte de laudă pentru toți cetățenii comunei Lenauheim. A fost o sărbătoare desfășurată pe durata a două zile, cu mult peste așteptări. În aceeași ordine de idei, trebuie să remarc cu bucurie numărul mare de participanți, cu mult mai mare decât la edițiile anterioare.

Când evidențiați prezența numeroasă vă referiți și la oaspeți?

Evident, musafiri mulți, dovadă că cetățenii comunei Lenauheim știu să fie gazde bune. Profit de acest lucru pentru a aprecia, încă o dată, sprijinul oferit de cetățenii comunei în buna desfășurare a acestei sărbători, precum și efortul depus de angajații primăriei noastre. Le mulțumesc tuturor!

Mulți dintre oaspeții sunt veniți din Germania.

Da, la masa festivă am avut aproximativ 100 de persoane.

Cei plecați în Germania ce activități desfășoară?

Da, e bine că mă întrebi asta, pentru că prin răspunsul meu, cititorii vor putea afla că din

Lenauheim au plecat oameni bine pregătiți, care fac cinste comunei oriunde s-ar afla. Astfel, au plecat de aici medici, profesori, buni mecanici, harnici agricultori, ingineri etc.

Cum văd ei comuna de astăzi?

Cu ochi buni, cu cuvinte de laudă privind dezvoltarea ei, de altfel dezvoltarea comunei Lenauheim este un adevăr vizibil.

Domnule primar, s-ar mai întoarce?

Din păcate nu!

Dacă o sărbătoare s-a încheiat, altele sunt așteptate în comuna Lenauheim.

Da, mai avem cele două hramuri de la Bulgăruș și de la Grabaț, în ziua Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, fără a uita bucuria pe care copiii comunei o fac tuturor prin colindele cântate pe scena căminului la sfântul Crăciun, manifestare ajunsă la a VIII-a ediție.

V-am văzut, atunci când am intrat în biroul dumneavoastră, antrenat într-o discuție privind asfaltarea unor drumuri. Despre ce era vorba?

Da, discutăm despre cele 11 proiecte semnate, din care unul l-am și început, urmează cei nouă kilometri de asfalt pe străzi...

Cu fonduri?

Cu fonduri europene.

Domnule primar, vă mulțumesc!

Și eu îți mulțumesc pentru vizită și dialog.

Rubrica școlii

Programul after-school nu mai trebuie să existe?

Potriviți noul Cod de Etică din învățământ, dascălii nu mai au voie să perceapă vreo taxă pentru activitățile desfășurate în incinta școlii. Astfel, programul after-school nu ar mai trebui să existe, decât dacă profesorii aleg să facă muncă benevolă. Ordinul Ministerului Educației a intrat în vigoare la începutul acestei luni și stabilește un set de norme etice în învățământul din România. Acesta nu le mai permite profesorilor să își mediteze proprii elevi, pentru a evita situațiile în care anumiți copii sunt avantajați în fața colegilor de clasă. Nerespectarea acestui cod de etică poate atrage sancțiuni din partea Inspectoratului Școlar, care merg până la desfacerea contractului de muncă. Totuși, programele de tip after-school din școli sunt de ani buni o sursă de venit suplimentară pentru învățători, dar și un ajutor pentru părinții care nu pot să-și ia copiii de la școală la prânz.

Din albumul primăriei

Lenauheim, un curcubeu multietnic

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Mai am patru proiecte prin PNDL aflate în derulare. Este vorba de canalizarea comunei, cu extindere stație de epurare și modernizarea celor trei școli”

Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

Abia întors din deplasarea făcută în țara vecină, amabil și primitor, domnul primar Negrei a acceptat, într-o zi de odihnă, mai exact în ziua de sâmbătă, 20 octombrie, să stăm de vorbă pentru toți cititorii acestui jurnal al administrațiilor din vestul României. Am întâlnit un om deschis și vesel, deși mereu poartă cu dânsul multe din problemele primăriei. Prima parte a dialogului nostru, mai îndepărtată de problemele administrative, o găzduim în acest număr al jurnalului primăriilor.

Domnule primar, Ioan Negrei, ați fost invitat recent în Bulgaria, de către Primăria Ciprovți. Cum a fost acolo?

Am fost invitat de primărie, fiindcă avem relații de bună prietenie cu această localitate. În Vinga avem și o serioasă comunitate a bulgarilor. Strămoșii lor provin din Ciprovți. Pe vremea dominației turcești li s-a dat foc bisericii lor. Atunci au fugit din calea turcilor și astfel au ajuns în multe localități din România, printre care și în Vinga. Acești oameni s-au adaptat aici și au primit teren în timpul împărătesei Mariei Tereza. De atunci bulgarii locuiesc la Vinga.

Cum suntem noi, românii, văzuți acolo?

Noi suntem foarte binevăzuți acolo și am fost foarte bine primiți. Am fost invitat fiindcă a avut loc un eveniment foarte frumos, care a ținut trei zile, un fel de „zilele orașului”.

Este mare această așezare bulgărească?

Ciprovți are în componență alte 11 localități. Este foarte mare.

Ce personalități au marcat cu prezența aceste manifestări?

Dintre personalitățile participante îmi amintesc pe președintele parlamentului Bulgariei. Cu acest prilej a avut loc și o paradă militară impresionantă. Am stat trei zile acolo, cât a ținut sărbătoarea.

Și dumneavoastră, la Vinga, organizați, după câte cunosc, evenimente similare.

Da, și noi organizăm evenimente asemănătoare la Vinga. De exemplu, am avut o sărbătoare a minorităților anul trecut și l-am avut ca invitat pe primarul din Ciprovți, alături de o delegație. De asemenea, am avut invitați din Croația, Macedonia, dar și din alte regiuni ale Bulgariei și din Ungaria. Încercăm să avem această sărbătoare a minorităților în fiecare an, iar pe viitor vrem să avem chiar un festival al minorităților, unde să avem invitați din

străinătate, invitați cu care noi avem relații foarte bune.

Din punct de vedere cultural, ce alte manifestări desfășoară Primăria Vinga într-un an?

Avem tradiționalele hramuri ale Bisericii Ortodoxe și Catolice, avem „Zilele Vingăi” și „Balul pompierilor”. De exemplu, în 26 octombrie inaugurăm sediul „Serviciului de Pompieri Voluntari”.

Există o tradiție, ca să spun astfel, o istorie lungă în Vinga a acestui serviciu.

Evident, de altfel marcăm 140 de ani de la înființarea acestui serviciu foarte important pentru comună. Organizăm o paradă a pompierilor la care participă mai multe formații din zonă, de la vecinii Vingăi. După aceea, seara, are loc „Balul pompierilor”. E un eveniment foarte frumos, care devine tradiție. E o sărbătoare închinată oamenilor care își riscă viața pentru a-i salva pe alți oameni și bunurile lor. De aceea, trebuie să le arătăm respectul nostru acestor oameni ai focului, care sunt pompierii.

Domnule primar, dar proiectele cu finanțare de la PNDL cum decurg?

Prin PNDL am avut și am în continuare proiecte. Două le-am închis deja. Unul este cu asfaltare a 12,5 km de străzi și unul cu drumul de la Vinga, care leagă două localități aparținătoare comunei. O parte a fost făcută cu bani de la consiliul județean cu câțiva ani în urmă, iar acum eu am continuat ce a rămas. L-am închis ca proiect. De asemenea, mai am patru proiecte prin PNDL aflate în derulare. Este vorba de canalizarea comunei, cu extindere stație de epurare, și modernizarea celor trei școli.

Investiții care necesită sume mari!

În jur de 3 milioane de euro valoarea totală.

Domnule primar, înainte de a vă mulțumi pentru amabilitate, îmi cer scuze că v-am solicitat acest dialog în zi de binemeritată odihnă.

Să nu uităm să râdem...

Aprecierea... mărfii

Frida și Albert au fost cununați de rabin. Ceremonia a luat sfârșit.

Albert îi șoptește rabinului la ureche:

-Cât vă datorez?

-O, răspunde rabinul. Întodeauna mă simt stingherit când trebuie să vorbesc de lucruri pământești, cum ar fi banii. Dă-mi cât crezi că merită că te-ai însurat cu Frida.

Albert rămâne un minut pe gânduri, apoi îi dă rabinului 750 de euro.

Rabinul se uită la Frida, se încruntă și-i dă lui Albert 700 de euro înapoi.

Pagină realizată de Gheorghe MIRON

„Întotdeauna am pus accent pe bunăstarea cetățenilor și a copiilor lor!”

Ilie CHESA - Primar al comunei Secusigiu

La sfârșitul dialogului meu cu domnul primar Ilie Chesa am avut convingerea fermă că dânsul face parte din acei oameni la care floarea recunoștinței nu se ofilește niciodată. Citind interviul de mai jos veți afla și de ce.

Sunt curioasă să aflu, de la dumneavoastră domnule primar, un proiect, un țel, pe care dumneavoastră îl priviți ca fiind foarte important?

Foarte important mi se pare faptul că am reușit să câștigăm pe Ministerul Dezvoltării patru proiecte importante privind educația copiilor noștri, și ne dorim ca la începutul anului viitor să demarăm și lucrările aferente acestor obiective. Îmi doresc din tot sufletul să putem oferi copiilor noștri condiții foarte bune de învățatură și când spun asta, mă gândesc să reușim să avem școli la nivel european, ceea ce, pentru mine, este extrem de important.

Domnule primar, pe agenda dumneavoastră, ce se află astăzi în lucru?

După finalizarea lucrărilor la noua grădiniță din Secusigiu, continuăm la partea noastră de cofinanțare.

Câți copii vor frecventa grădinița?

Șaizeci de copilași ce se vor bucura de condiții moderne, europene în noul loc dotat cu cabinet medical, o grădiniță ultramodernă unde fiecare grupă va avea un spațiu dotat cu grup sanitar propriu, o grădiniță care, sper eu, va fi nu numai pe placul copiilor ci și al părinților.

Arătați o extrem de mare atenție copilașilor comunei dumneavoastră.

Domnișoară, întotdeauna am pus accent pe bunăstarea cetățenilor și a copiilor lor.

Domnule primar, dacă am remarcat atenția pe care o acordați pruncilor comunei, nu pot să nu remarc însă și să nu fac public, și pentru cititorii din alte localități, atenția, respectul pe care îl arătați, prin fapte nu prin vorbe, pentru personalitățile comunei Secusigiu, pe multe din aceste personalități, premiindu-le într-un cadru festiv.

Este adevărat ce spui dumneata, iar cadrul festiv de care ai amintit, a fost prilejuit de acea zi specială pe care noi o numim „Întâlnirea Fiilor Satului”, întâlnire ajunsă în acest an la cea de-a X-a ediție.

Cum a început această sărbătoare a grațitudinii secusigene?

A început în anul al doilea an din primul meu mandat. A fost o scânteie, o inițiativă pe care, trebuie să recunosc, am preluat-o...

De la cine?

De la „Cetățeanul de Onoare” al comunei noastre, domnul Ioan Cuzman, iar încrederea și aprecierea pentru o asemenea zi, primită din partea cetățenilor, ca și din partea fiilor satului, mi-a dat convingerea că o astfel de sărbătoare trebuie să devină tradiție. Pentru că noi avem fii ai satului ajunși mari nume în țara asta și nu numai.

Domnule primar, frumos se împletește dialogul nostru și ascultându-vă vorbind despre gloriile acestei așezări, vă întreb dacă atunci când apelați la dânsii, nu pentru dumneavoastră, ci pentru comunitatea secusigeană, găsiți înțelegerea pe care o așteptați?

Întotdeauna! Oamenii născuți și crescuți pe acest pământ, plecați apoi prin susținerea școlilor, făcute în alte părți, au dovedit întotdeauna că nu își uită localitatea de baștină, locul copilăriei lor. Nu sunt genul de om care să apelez la dânsii pentru orice, dar atunci când a fost cazul, atunci când am apelat, am găsit o bună primire pentru care și pe această cale le mulțumesc. Și vreau să evidențiez, să plusez, ca să spun așa, ajunși în acest punct al dialogului nostru, cu cazul unui recent laureat. Este vorba de domnul doctor Doru Gârbaciu, care atunci când aude că în spitalul unde dânsul lucrează a ajuns un consătean al său, în cel mai scurt timp este prezent lângă el. Și astfel de exemple pot fi date într-un număr foarte mare de fii ai Secusigiului care își prețuiesc consătenii.

Este adevărat ce se spune, anume că dumneavoastră personal sunați pe fiecare fiu al satului pentru a-l invita la ziua aceasta intrată în tradiție, după cum ați spus?

Da, și o fac cu mare plăcere.

Mai mult, la acele întâlniri, așa se vorbește, dumneavoastră prezentați pe acești fii ai satului, în așa fel încât ei devin modele pentru tinerii comunei.

Mi-ar plăcea să cred că reușesc asta, de altfel la fiecare început sau sfârșit de an școlar, totdeauna amintesc de acești fii ai satului care ne fac cinste. Având în vedere că avem cinci școli și patru grădinițe, la fiecare din aceste lăcașe de cultură, transmit copiilor îndemnul de a acumula foarte multe cunoștințe, pentru a călca pe urmele personalităților date de comuna noastră, ajungând la rândul lor să reprezinte cu cinste Secusigiu și rugându-i să nu uite să se reîntoarcă acasă, de oriunde s-ar afla.

Dialog consemnat de Mihaela ASTRENIE

Actualitatea geniului

Pentru ce, Doamne?

Tudor ARGHEZI

Pentru ce, Doamne, atâta cruzime și atâta măcel în grădina ta frumoasă?

Unul mai viu mă pândește întodeauna ca să măucidă: că sunt eu floare, pasăre sau altă făptură, mare și mică. Toți suntem bolnavi de sfârșit, și toți purtăm în noi, ca niște cutii, numai îmbucătura altora mai fălcoși.

Este drept să ne înghițim unii pe alții? O floare înnăbușește o floare: un om pe alt om îl omoară. Este drept?

Vezi tu, Doamne, cât mi s-a rătăcit mîntea, decînd mi-ai pus mocirla ei în cap, să gîndească? Am născocit o dreptate, ca să apăr pe cei neînzeștrați; căci am născocit și scrisul, și cititul, și foaia de hîrtie pe care muștele albastre ale gîndurilor lasă veciei semnele mele, după ce eu m-am risipit.

Neputincios și slăbănog mă târăsc pe pietrișul ascuțit al stelelor tale.

*

Un nebun a înfipt lopata în adîncul cerurilor și a scos măguri de argint – și lopata a trecut din mîna-n mîna, pînă la noi.

Săparăm noaptea întreagă, – și, cu ivirea dimineții, gropile s-au umplut zilnic la loc, – și, cu căderea serii, lopata începe din nou să muncească.

Ne găsim și azi într-același loc. Brațele noastre muriră mereu dar n-au ostenit.

Cine-i făptura ciudată, care se străduiește în zadar să intre în locul oprit?

Eu, Doamne, care te caut de la facerea lumii, și care știu că osînda mea e în zadar.

Din lada cu zestre a poeziei

Balada unui greier mic

George TOPÎRCEANU

Peste dealuri zgribulite,
Peste țarini zdrențuite,
A venit așa, deodată,
Toamna cea întunecată.

Lungă, slabă și zăludă,
Botezând natura udă
C-un mănunchi de ciufafai, -
Cînd se scutură de ciudă,
Împrejurul ei departe
Risipește-n evantai
Ploi mărunte,
Frunze moarte,
Stropi de tină,
Guturai...

Și cum vine de la munte,
Blestemînd și lăcrămînd,
Toți ciulinii de pe vale
Se pitesc prin văgăuni,
Iar maceșii de pe câmpuri

O întâmpină în cale
Cu grăbite plecăciuni...

Doar pe coastă, la urcuș,
Din căsuța lui de humă
A ieșit un greieruș,
Negru, mic, muiat în tuș
Și pe-aripi pudrat cu brumă:

- Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Nu credeam c-o să mai vii
Înainte de Crăciun,
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fi'ndcă nu-mi dă niciodată,
Și-apoi umple lumea toată
Că m-am dus și i-am cerut...

Dar de-acuș,
Zise el cu glas sfârșit
Ridicînd un picioruș,
Dar de-acuș s-a ispravit...
Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Tare-s mic și necăjit!

Rubrica școlii

Este corect?

În mass-media, dar și în comunicarea cotidiană, mai ales în limba română actuală, extrem de dinamică, au pătruns masiv împrumuturi neologice, multe neadaptate specificului limbii române. În acest număr al jurnalului nostru, ne vom ocupa de hipercorectitudine, un fenomen lingvistic, generat de dorința unor vorbitori ai unei limbi de a se exprima într-o manieră „prea corectă” și care, în virtutea unor analogii, contaminări sau confuzii, aplică în mod mecanic reguli valabile în alte situații, ajungându-se astfel, la forme și pronunții greșite, nerecomandate. Așadar, hipercorectitudinea nu este o corectitudine dusă „la extrem”, impecabilă, cum ar putea sugera termenul care denumește acest aspect lingvistic, ci o greșeală făcută din dorința de a evita altă greșeală sau de a epta, în exprimarea scrisă sau orală. Paradoxal, hipercorectitudinea, cînd este vorba de domeniul lingvistic, nu este corectă.

Din albumul cu poze al ansamblului nostru

Doamna director Camelia Fogaș înconjurată, cu dragoste, de membrii Ansamblului folcloric „Voitegeana”.

„Despre Înaltpreasfințitul Ioan se cuvine să vorbim în termeni de plecăciune și recunoștință!”

Vasile TODI

Urc, la vreme de toamnă, acolo unde, atunci când frunza pădurii coboară pe pământ, îl pot întâlni pe Vasile Todi în parcul casei sale din codrii Zărandului, parc cu miros de struguri copti și de frunze ostenite. E vesel și mă invită să admirăm culorile pădurii, până vom simți că am intrat într-un odihnitor raport de cordialitate cu natura. Așteptăm îndelung, în timp ce vântul blând aruncă cu zgârcenie, sub picioarele noastre, frunze purpurii.

Am ținut să vă reîntâlnesc, domnul meu și pentru a vă afla părerea, privind acea scrisoare prin care domnul Popovici, cere demisia Înaltpreasfinției Sale Ioan, Mitropolitul Banatului.

Roxana, vrei să ne pierdem vremea cu inși, care se culcă cu fața la perete și se trezesc cu fața pe dușumele? Nu am știut cine este acest Popovici, până la această năzbâtie.

Un fost diplomat.

Pentru acest Popovici, atacul asupra Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit, reprezintă rețeta sa pentru ieșirea de la etcetera. Păi, dacă un astfel de ins a ajuns să calce pe urmele lui Titulescu și Malița, atunci nu ne putem aștepta la un viitor frumos peste hotare. Ce am aflat, ulterior, este faptul, că el a intrat în diplomatie pe o altă ușă decât pe aceea care se deschide cu cheia valorii, fiind numit politic. Asta mă duce cu gândul la ce spunea odată Pacea, anume că toți diplomații sunt ofițeri deplin conspirați sau colaboratori ai serviciilor...

Între timp, cum am spus, a fost dat afară.

Am înțeles și mai știu, că de când l-au scos, nu-și mai găsește rostul, are apucături ciudate, reclamă, insultă, a revenit în Timișoara, ca un fel de sultan cu apucături democratice. Împotriva fostului său șef, Teodor Meleșcanu, diplomat de carieră, a depus plângere penală, pe eruditul dascăl universitar, Victor Neuman, îl mușcă de unde apucă. Știi de cine îmi amintește acest Popovici?

De cine?

De personajul Siseanu, din filmul „Secretul lui Nemesis”, în regia lui Geo Saizescu. Siseanu ăsta era administratorul unui bloc din București, fost mare activist al Partidului Comunist, căzut în dizgrație, eliminat din politică și cocoțat în fruntea unei asociații de locatari, prin metode, de care a făcut uz și în vechile sale funcții politice - șantaj și scrisori anonime. Și unul ca ăsta se arată necuviincios față de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit? Păi, ăstui, timpul îi va rugini amintirea, înainte de a muri.

Ce destin...

Destin de zaraf. Despre Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan se cuvine să vorbim în termeni de plecăciune și recunoștință. Cum putea să nu apere Înaltpreasfinția Sa familia, când Părintele Mitropolit a numit pruncii ca fiind „prescurile vii ale bisericii și neamului nostru - iar pe mamă - acea țărăină binecuvântată din care odrălesc mugurii Raiului”? Da, admir la Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit potrivirea măiastră de vorbe, în scopul statornicirii unui înțeles, menită să supraviețuiască veciilor pământești și milă îmi e de acest Popovici, care, prin atitudinea lui, mă convinge că Noica avea dreptate atunci când spunea că „limitele interioare sunt mult mai greu de dus decât cele exterioare”. Ce urât îmbătrânesc unii...

Vasile Todi, cum se poate trata răutatea?

Bună întrebare, dar nu cunosc răspunsul. Chiar nu știu. Peste rănilile levitului atacat de tâlhari, în pilda samariteanului, se toarnă undelemn și vin, peste răutate, cred, trebuie așternută mila și uitarea. Dar hai, să-i uităm scârbavnică fapta și să vorbim despre altceva, în această zi, în care cocorii și-au pornit plugurile prin țarina cerului, prin zodia ruginită a toamnei.

Știmate domn, care este secretul reușitei...

În viață?

Nu, în dragoste.

Să iubești și să ai răbdare, multă răbdare, fără a evita zona ludică și consensuală a vieții.

Vasile Todi a avut răbdare?

Am așteptat o față șapte ore și, într-un ceas de noapte, când peste șoaptele îndrăgostiților plouă cu stele, am cerut-o de nevastă și, de trei decenii și jumătate, trec prin clipe, alături de ea, ca o luntre din coajă de mesteacăn, încărcată cu liniștea apelor din prunduri.

L-ați rugat, într-un interviu, pe Sebastian Papaiani, să vă ofere un exemplu a felului în care a iubit.

Da, e adevărat. Ce om minunat a fost acest actor talentat și alintat de către toți regizorii vremii sale.

Vă întreb, la rândul-mi, același lucru.

Ei, când se plămădea în sufletul meu iubirea, pentru cea care mi-a devenit soție, adeseori plecată fiind ea în turneu, mă duceam până la apartamentul său, doar pentru a-i vedea numele pe ușă. Era destul ca în inima mea să se păstreze proaspătă floarea speranței.

Vasile Todi, o singură carte dintre cărțile citite, pe care ați alege-o?

Biblia!

Și dintre glasurile muzicale?

Piaf! Edith Piaf e cea mai mare cântăreață pe care am ascultat-o în viața mea. O artistă! Au crezut francezii că o vor putea înlocui cu Mireille Mathieu, dar Piaf s-a dovedit de neînlocuit. Femeia asta, când cântă, parcă spune povești. În „Imnul dragostei” - unde își mărturisește, sfâșietor, cu verb tandru-violent, tot ce ar face pentru a fi iubită - ajunge la intensități sensibile, de nebănuite... Această artistă a trăit iubind dragostea și muzica până la ultima ei clipă.

Apropo de „glasuri”, se aud voci din care înțelegem că este amenințată, azi, unitatea Europei...

Unitatea Europei are piloni seculari, în secolul al XIX-lea, Austria lui Metternich a reconstruit unitatea Europei, iar Germania lui Bismark a demontat-o, dând o nouă formă diplomației europene, aceea a unui joc al politicii de forță, jucat cu sânge rece. Dacă Germania de azi va relua mâine același joc, rămâne de văzut.

Dialog consemnat de Roxana FURDEAN